“De Wekker”, augustus 1951, 5e jaargang, nummer 6.

Ontvangen van Rob Lampen, Rotterdam.

5e Jaargang - Augustus 1951 - Nr 6

De Wekker

Maandblad van de Vereniging van Personeel in dienst bij De Rotterdamsche Droogdok Maatschappij en Scheepsbouw Mij „Nieuwe Waterweg” W. E. K.

Opgericht 21 April 1944
Kon. erkend 16 Mei 1951

REDACTIE-ADRES: VESTASTRAAT 23 - ROTTERDAM-ZUID

DE TRADITIONELE W.E.K.-TOCHT

Op de Zaterdagen 14 en 21 Juli j.l. had de traditioneel geworden W.E.K.-tocht plaats, ditmaal naar het natuurbad „De Biltse duinen” te Bilthoven. Door het slechte weer is de eerste tocht in sommige opzichten helaas een mislukking geworden, omdat men al spoedig na aankomst in Bilthoven het bad moest verlaten. Het regenachtige weer liet een langer verblijf niet toe. Door een rondrit heeft men geprobeerd om deze tegenvaller weer enigszins goed te maken, maar de regen bleef spelbreker.
De stemming was ondanks dit alles goed en al heeft men dan niet kunnen zwemmen of zonnebaden, in de bussen heeft men zich toch geamuseerd.
De deelnemers aan de tweede tocht hebben geboft, het tropische klimaat maakte deze reis tot een onvergetelijke en men kon volop in het natuurbad genieten. De reis heen en terug was door het fraaie weer al een genot op zichzelf, want Holland was op zijn mooist.
Men deed met dit natuurbad een goede keus, want er was gelegenheid genoeg om zich te amuseren. Van het ruime bad, het gerieflijke terras en de wandelpaden werd druk gebruik gemaakt, zodat deze tweede tocht in alle opzichten volkomen is geslaagd. Hulde aan de organisatoren!
Ook de stemming in de bussen heeft voor een niet geringe mate hieraan meegewerkt.
Zonder de andere leiders ook maar iets te kort te willen doen wil ik de heer Lange complimenteren met zijn tactvolle en joviale houding gedurende deze reis.
Het liedje „De hoed van ome Jan die kost een daalder”, dat meermalen werd ingezet, is een bewijs van de ongedwongen houding tussen leider en overige reisgenoten.
Als dank voor zijn optreden als dirigent, waardoor het zingen tot een werkelijk harmonisch geluid opklonk, werd

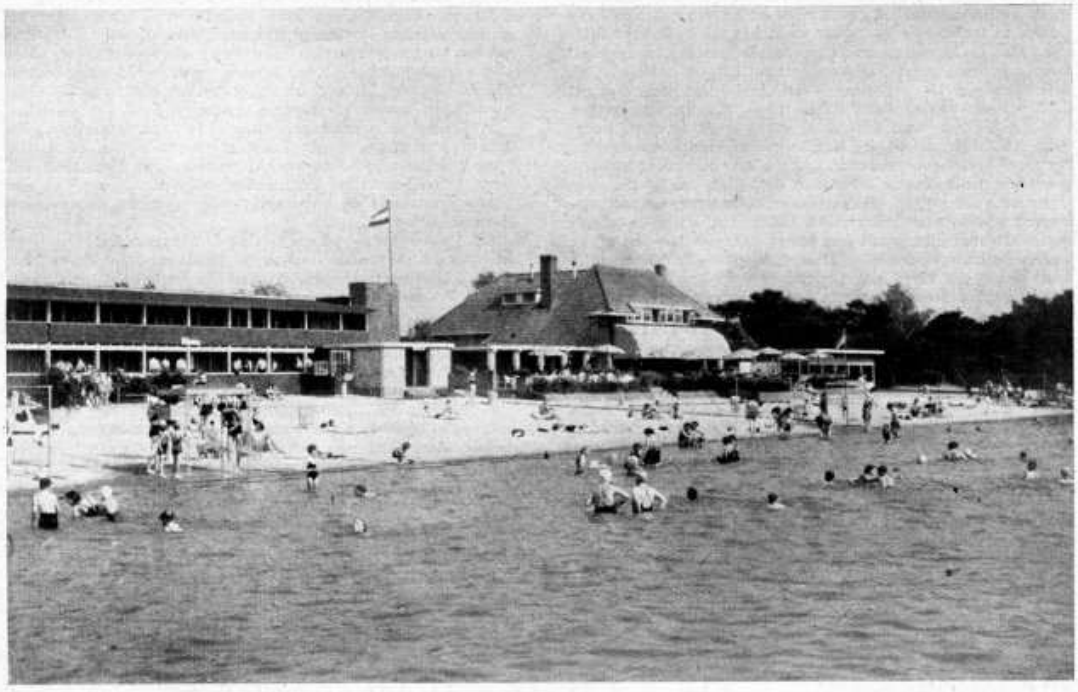

hem even buiten Haastrecht een grote zuurstok aangeboden, die hij direct als dirigeerstok gebruikte.

Naar mij ter ore is gekomen heeft de heer Peters, die van hetzelfde meel gebakken is, een lolly ten geschenke gekregen. Wat hiertoe de drijfveer is geweest weet ik niet, maar wel mag geconstateerd worden dat men iets dergelijks niet ontvangt als men alleen maar in naam leider of werkmeester is.

Wij twijfelen er niet aan of er is met voldoening gelikt en gezogen.

Waarvan acte, zou meneer Krispijn z'n Kee gezegd hebben ! B. B.

WAARDERING
is broodnodig

Een menselijk lichaam dat langere tijd geen voedsel krijgt, vermagert en sterft tenslotte af. Wat voedsel is voor het lichaam, is *waardering* voor de menselijke geest. De mens, die nooit en te nimmer voelt dat men hem waardeert, schrompelt geestelijk ineen. Hij is een stumper. Want hem wordt héél veel ontzegd. Als Uw kind een popje getekend heeft en dat vol trots aan U laat zien, verlangt het naar een woord van waardering. Als Uw vrouw eens flink haar best gedaan heeft in de keuken en langs haar neus weg vraagt of het gesmaakt heeft, verwacht zij een uiting — hoe klein ook — van tevredenheid en waardering.

De hunkering naar het gewaardeerd worden is elk mens diep ingeboren. Het heeft geen zin om dit te ontkennen. Juist zij, die er met een minachtend gezicht over spreken, hebben diep in hun hart vaak de grootste begeerte naar een woord van lof, van dank of van medeleven.

Het gaat erom aandacht te schenken aan de verrichtingen van onze medemensen; te vaak komt het in deze onrustige tijd voor dat men alleen zijn eigen werk, zijn eigen hobby en zijn eigen prestaties belangrijk vindt. Het tekort aan begrip en waardering voor wat anderen presteren is dikwijls zéér groot. Men komt langs werkplaats of kantoor, ziet hoe een medewerker toevallig juist uit het raam kijkt en heeft zijn conclusie al meteen gereed: „Daar wordt weer zwaar de lijn getrokken...." Men weet verder niet wát de man doet of wat hij gepresteerd heeft — neen, men heeft op stel en sprong zijn oordeel klaar. Het is altijd gevaarlijk om overhaast een oordeel te vellen en op grond van één of twee feiten zulke verregaande conclusies te trekken — en zeker waar het om zo iets belangrijks gaat als het werk en de prestaties van zijn medemens. Het is zoveel gemakkelijker critiek uit te oefenen dan weerdering te laten blijken — en toch komt men met dit laatste vaak zoveel verder. De mens, die de warme zon van de eerlijke waardering op zich voelt stralen, veert daar geestelijk van op. Hij kan weer een stootje verdragen. Eerlijke, sportieve waardering is één der waardevolste geschenken die de ene mens aan de ander kan geven.

Dit wil niet zeggen, dat men doorlopend met de „stroopkwast" zou moeten smeren en koste wat koste de vleier spelen. Beslist niet: want een vleier is erger dan een grove en hardvochtige criticus. Men behoeft — ondanks alle waardering die men voor iemand hebben kan — hem zijn critiek beslist niet te sparen. Maar wanneer men critiseert moet dat met een zuivere opzet gebeuren. Critiek mag nooit kwetsen, nooit bestraffen, nooit verlammen. Want dan schiet zij haar doel — het wijzen op een fout om die te verbeteren — ver voorbij.

Daarom gaat het er vóór alles om hóe men critiek uitoefent. Wanneer dit met tact gebeurt en de ander, ondanks deze critiek, voelt dat men het goed met hem meent en hem eerbiedigt, dan zal hij zich nimmer gekwetst voelen.

Wij hebben een chef gekend van een grote afdeling en hij behoorde tot de mensen, die het juiste evenwicht tussen waardering en critiek gevonden hebben. Als één van zijn ondergeschikten met zijn werk bij hem kwam ter goedkeuring gaf de chef daar zijn volle aandacht aan. Als dan bleek dat 90 % van het werk goed gedaan was, maar 10 % volkomen fout, dan begon deze afdelingsleider niet met boos te worden over die 10 %. Vóór alles liet hij zijn waardering blijken over de 90 % goede verrichtingen en tot slot merkte hij kwansuis op over de 10 % foute dingen: „O ja, wat dat betreft.... Het lijkt mij beter om het voortaan zó te doen".

Wij kunnen U zeggen dat zijn mensen voor hem door het vuur gingen....

INSTITUUT VOOR
Scheepvaart en Luchtvaart

Burg. s' Jacobplein 10 (hoek Rochussenstraat) - Rotterdam-C.

De Directie van bovengenoemd instituut verzocht ons om plaatsing van deze kennisgeving, waaraan wij bij deze gaarne voldoen.

Gelegenheid tot avondbezoek aan het Instituut

Sedert in Mei van dit jaar de verbouwing en uitbreiding van het „Instituut voor Scheepvaart en Luchtvaart" gereed kwam, heeft het Instituutsmuseum zich in een voortdurend groeiende belangstelling mogen verheugen. In de afgelopen maanden hebben duizenden bezoekers uit alle delen van het land en ook vele vreemdelingen de zo buitengewoon interessante permanente tentoonstelling op scheepsbouw-, scheepvaart- en luchtvaartgebied bezichtigd en bewonderd. De talrijke modellen van de uiteenlopendste hedendaagse scheepstypen, de vele in werking zijnde machines en hulpwerktuigen op ware grootte dan wel verkleinde schaal en al die apparaten, navigatie-instrumenten, maquettes en andere aanschouwelijke voorstellingen boeien nu eenmaal de aandacht van jong en oud. Menige jongen heeft tijdens zijn rondwandeling door het Instituutsmuseum het besef in zich voelen ontwaken dat er voor hem bij de Scheepsbouw-industrie, de Metaalnijverheid of de Scheepvaart en Luchtvaart een mooie loopbaan en een goede boterham te vinden is; menig volwassene heeft het Instituutsmuseum verlaten met de overtuiging veel gezien en geleerd te hebben dat hem bij zijn arbeid van nut en in zijn streven om vooruit te komen tot steun zal kunnen zijn.

Voor velen, die overdag hun werk hebben en die zich ook des Zondags moeilijk vrij kunnen maken, is het tot nu toe bezwaarlijk zo niet onmogelijk geweest om dit wel zeer bijzondere museum te bezoeken. Teneinde ook hen hiertoe in de gelegenheid te stellen, zal het Instituutsmuseum in de maanden September en October (en waarschijnlijk ook gedurende April en Mei) iedere Donderdagavond van half zeven tot negen uur geopend zijn.

De toegangsprijs op deze avonduren is gelijk aan de entrée overdag en dus ƒ 0,25 per persoon, terwijl bij bezoeken in groepsverband (van 10 of meer personen), zoals van verenigingen e.d., een reductie van ƒ 0,15 per persoon wordt verleend. Classicaal schoolbezoek blijft ook in deze avonduren kosteloos toegang krijgen.

Wie dus op werkdagen tussen 10 uur 's ochtends en 4 uur 's middags of des Zondags tussen 2 uur en 4 uur geen gelegenheid heeft om het museum van het „Instituut voor Scheepvaart en Luchtvaart" te bezichtigen, kan dat thans gedurende de bovengenoemde maanden op Donderdagavond doen!

Op Donderdagavond en ook de Dinsdagavond, maar dan *het gehele jaar* door, is ook de Instituutsbibliotheek met haar ruime prettige leeszaal alsmede de Inlichtingendienst open. Zij zijn dat trouwens ook op iedere werkdag van 10 uur v.m. tot 4 uur n.m.

De toegang tot dat deel van het Instituut is geheel gratis, terwijl ook het uitlenen van boeken en tijdschriften en het verstrekken van inlichtingen kosteloos geschiedt. Deze mogelijkheid om zonder kosten gebruik te mogen maken van dikwijls zeer waardevol studiemateriaal, dat men zelf niet zou kunnen aanschaffen, wordt reeds door tallozen benut. Voor allen, die geïnteresseerd zijn of vooruit willen komen in de scheepsbouw, scheepvaart en luchtvaart en alles wat daarmede verband houdt, is deze Instituutsbibliotheek met haar thans reeds meer dan 14.000 boeken en 200 vakbladen een instelling, zoals er maar weinig worden aangetroffen.

Het feit, dat er per werkdag gemiddeld 55 boeken *gratis* worden uitgeleend, toont duidelijk aan hoe deze instelling door zeer velen wordt gewaardeerd.

H. Quispel, Directeur

Wij spraken met

EEN DRAAIER

In de serie „Gesprekken met werkers uit ons bedrijf", die wij de vorige maand met de telefoniste zijn begonnen, volgt nu een kort artikeltje naar aanleiding van een gesprek, dat wij met één van onze draaiers hadden.

In de grote machinehal gekomen, waar het krioelt van mensen en machines, vonden we al spoedig onze man: de heer D. Hagendoorn, bij onze draaiers beter bekend als Daan.

Hij was direct bereid om enkele bijzonderheden te vertellen over zijn werk en deed dit met groot genoegen.

Daan werd geboren op 4 Juni 1889 in Rotterdam.

Al op jeugdige leeftijd moest hij meehelpen om de in die tijd „dure" dubbeltjes binnen te brengen.

„Och", zei hij, „je weet hoe het vroeger was, weinig verdienste, ieder in het huisgezin moest geld verdienen". Welnu, Daan bracht de dubbeltjes binnen, zegge en schrijve 10 per week ! Hij werd zadelmaker, maakte en herstelde zadels, paardentuigen, e.d.

Dit duurde niet zo heel lang. Daan had geen paardenbloed in de aderen, want nauwelijks 15 jaar geworden volgde hij de voetsporen van zijn vader en kwam in 1904 bij de R.D.M. aan een klein draadsnijbankje te staan. Dit beviel hem beter en van die tijd af heeft hij zich in het draaiersvak bekwaamd.

Toen hij hierna bij zijn vader als maat aan de revolverbank kwam te staan had hij in hem een goede leermeester.

Hoewel vader en zoon het best met elkaar konden vinden kon dit hem niet weerhouden om de R.D.M. vaarwel te zeggen. Vooral in die tijd speelde een cent opslag een grote rol in het gezinsleven en zo kwam het dat Daan, na voor de mil. dienst te zijn afgekeurd, van de R.D.M. vertrok en bij Smulders te werk werd gesteld. Om dezelfde reden vertrok hij ook hier weer en werkte o.a. bij Burgerhout en Van Berkels Patent.

Nadat hij nog enkele keren bij de Droogdok had gewerkt kwam hij op 4 Aug. 1919 voorgoed terug en staat nu aan een van de modernste electrische assenbanken.

Deze bank, één van de grootste op de R.D.M., heeft een lengte van 14 m tussen de centers en maakt een grootse indruk. Het opmerkelijke is dat hij „bijna" geruisloos loopt en met een in 't verlengde ernaast staande assenbank kan worden gecombineerd tot één grote bank, zodat de lengte van 14 meter op 26 meter kan worden gebracht !

Dit is een belangrijk voordeel, want nu kunnen zeer grote assen van twee kanten tegelijk bewerkt worden.

„Vroeger", zo vertelde Hagendoorn, „werden de schroefasvoeringen op de kotterbank uitgekotterd, maar de laatste tijd worden deze op de draaibank bewerkt, wat vlugger geschiedt, dus veel tijd bespaart."

Op het ogenblik van ons gesprek was hij bezig met een bronzen voering voor een as van één van onze O.Z.B. jagers, die 0,3 mm uitgedraaid moest worden. Alle fijne snippers dwarrelden naar beneden, net goudkorrels, maar in een hoekje naast zijn gereedschapskast toonde hij ook enkele zeer grote krullen, als bewijs van de grote prestatie, die deze bank kan leveren.

Nadat hij nog het één en ander over het werk had medegedeeld, vroegen we hem of hij het hier naar zijn zin had.

Eerst kregen we een goedig knikje, maar daarna zei hij: „Altijd heb ik het goed naar m'n zin gehad en met plezier gewerkt. Bij de één is het wel eens wat en bij de ander haal je wat, om zo 's te zeggen, maar ik was hier het meeste thuis !"

Met dit antwoord willen we dit korte relaas beëindigen.

De volgende keer gaan we op bezoek bij één van onze Dockyard-kapiteins en wat we van hem te horen krijgen kunt U lezen in ons September-nummer. B. B.

ALS *de rode haan* KRAAIT

De moderne mens onderscheidt zich van de holbewoners, doordat hij de schatten der aarde heeft weten te benutten om zijn leven aangenamer en gemakkelijker te maken. Onze materiële welvaart wordt gevormd door ons voedsel, onze huizen, kleren, fabrieken en schepen, treinen en vliegtuigen. Alle stof is vergankelijk : de winterjas van 1948 is in 1968 waarschijnlijk en in 2000 zeker tot stof vergaan. De gestroomlijnde trein heeft een levensduur van misschien 30 jaar, een automobiel aanzienlijk minder en een brood is na 2 dagen zeker verdwenen. Dat is het wezen der stoffelijke zaken — en wij hebben er geen bezwaar tegen, want op de vervanging of instandhouding van onze goederen is de hele economie gericht.

Anders wordt het echter als goederen vóór hun tijd vergaan; dan is er schade, die des te gevoeliger is naarmate de verloren gegane zaken moeilijk te vervangen zijn. Eén der grootste bedreigingen van onze materiële welvaart is de brand. Brand is vuur op een plaats waar het niet hoort, een voortijdig vergaan van de stof: in boerderijen, schepen, woningen, fabrieken, schuren en stallen, gestichten en hotels. Overal waar brand uitbreekt ontstaat direct schade. Is het brandgevaar dan groot? Zo groot, dat de gemeenschap jaarlijks millioenen uitgeeft voor de instandhouding van een brandweercorps, uitgerust met moderne hulpmiddelen. Zo te duchten, dat een groot aantal mensen over de hele wereld in de brandbestrijding en -voorkoming hun dagtaak vinden, dat men strenge veiligheidsvoorschriften geeft, bij de bouw van gevaarlijke objecten nauwlettend op de veiligheid acht slaat en.... ondanks dat alles nog niet kan voorkomen dat de gemeenschap, dus wij gezamenlijk, jaarlijks millioenen guldens, dollars, francs of welke munt ook, schade lijdt door het woeden van de grote slokop BRAND.

De cijfers, die de brandweer verstrekt, zijn indrukwekkend genoeg: 16 April 1947 de grote brand te Texas City.

Schade $ 67 millioen, 468 personen gedood, 100 vermist, 3000 gewond. Twee schepen ontploft, een chemische fabriek uitgebrand, een stad verwoest. Oorzaak: een achteloos weggeworpen sigaret in ontplofbare lading; een ondeskundige stuurman, die een begin van brand verkeerd bestreed. 30 Maart 1948 grote brand in de St. Walburgstoren te Zutphen. Historisch monument vernield. Oorzaak: onachtzaamheid van loodgieters. 11 September 1948: brand in Blaauwhoedenveem-Vriesseveem te Amsterdam. Een aanzienlijk deel van aldaar opgeslagen boter, vlees, vet, eieren, diepvries, gaat verloren. Schade: millioenen guldens. Oorzaak: niet bekend gemaakt.

Dit zijn enkele grote branden. Er zijn echter dagelijks kleine en middelgrote branden te bestrijden. In ons land worden gemiddeld bijna 2 boerderijen per dag door brand vernield of zwaar beschadigd. De directe brandschade bedraagt enige tientallen millioenen guldens per jaar. Alleen al in de maand December j.l. werden door brand 8 personen gedood, 17 gewond en 65 dakloos, terwijl de schade $1^{3}/_{4}$ millioen gulden bedroeg. De schade, ontstaan door het tijdelijk of voor goed uitvallen van bedrijven en de verwoesting van kapitaalsgoederen bedroeg nog veel meer.

Wat kunnen wij doen? Hoewel onze Nederlandse brandweer, onverschillig of dit nu een beroeps-, vrijwillige of bedrijfsbrandweer is, branden kan blussen en daarvoor de nodige kennis en middelen heeft, moet de brandbestrijding in eerste instantie van onszelf uitgaan. Wij kunnen de brandweer het beste helpen door brand te voorkomen, want brand ontstaat meestal door achteloosheid, onvoorzichtigheid of onkunde. Kijk maar naar de gemeente Asten, waar op een dag tengevolge van onvoorzichtigheid met een sigaret 11 boerderijen een prooi der vlammen werden. In Zutphen waren het de loodgieters, in het Koninklijke Paleis de schilders, die de brand veroorzaakten. Kinderen, die met vuur spelen, petroleumlantaarns die omvallen en slordig gelegde electriciteitsleidingen, alles kan brand veroorzaken. Willen wij brand voorkomen, dan moeten wij altijd en overal bedacht zijn op de mogelijkheid van brand. Thuis kan de gloeiende kool uit de kachel het kleed in brand steken, op de fabriek kunnen het wegspattende vonken of broei zijn en elders.... ieder weet na enig nadenken wel, waar het gevaar schuilt.

Wat men dikwijls niet weet is dat het brandgevaar 's winters niet minder groot is dan 's zomers. Vooral bij vriezend weer is alles kurkdroog en zo brandbaar als kruit. Een kleine oorzaak kan dan al rampzalige gevolgen hebben. 's Winters is dus ook uiterste waakzaamheid geboden.

Voorkomen is beter dan genezen. Brand is het grote gevaar, dat onze materiële welvaart permanent bedreigt. Het is al erg genoeg als brand moedwillig wordt veroorzaakt in tijd van oorlog.

Laat de rode haan in vredestijd geen kans hebben!

Lokkende landen

Lokkende landen, ze zijn er altijd geweest. Als kind luisterden we met open mond naar de sprookjes over Luilekkerland, waar niemand hoefde te werken en waar de gebraden haantjes de mensen zo maar in de mond vlogen. Toen we groter werden begrepen we dat er niet alleen een rijstebrijberg was, die de toegang tot dit lokkende land versperde. Het hele land was een verzinsel.

Dit was niet altijd zo met de lokkende landen, die er in de geschiedenis van de mensheid zijn geweest. Alle eeuwen door waren er mensen die trokken van de ene streek, van het ene land, of zelfs van het ene werelddeel naar het andere. De laatste anderhalve eeuw gaf een landverhuizing op ongekend grote schaal te zien. In deze tijd werden hele werelddelen, tot dusverre schaars bevolkt, voornamelijk uit Europa gevuld. Naar schatting zijn er sedert het begin van de negentiende eeuw 62 millioen mensen uit Europa geëmigreerd. Vergeleken met andere volken was het aantal Nederlandse landverhuizers maar heel gering. Die geringe treklust valt te verklaren uit de gunstige positie van ons kleine landje: Nederland was een welvarend land met een bloeiende handel en scheepvaart, een land ook met rijke overzeese bezittingen.

Thans is de situatie anders. Emigratie is een toverwoord geworden. Grote delen van ons volk willen niets liever dan zo snel mogelijk scheep gaan, onder de sombere Hollandse hemel vandaan naar verre kusten. De dagen dat we als een rijk volk bekend stonden zijn radicaal voorbij. Daar heeft de tweede wereldoorlog wel voor gezorgd. Rijkdom is er nog aan mensen. We zijn al het dichtstbevolkte land van Europa en die groei gaat nog steeds door.

Daaruit volgt dat de vraag hoe we in de toekomst voor alle Nederlanders werk en brood zullen vinden, een geweldig probleem wordt. Daaruit volgt ook dat tallozen liefst zo gauw mogelijk zouden willen vertrekken naar streken, die rijk aan ruimte, maar arm aan mensen zijn.

„Als ik maar de kans kreeg, vertrok ik morgen." Hoe dikwijls horen we dat niet? Vaak valt daarachter de wens te beluisteren: ik houd wel van zo'n veranderingetje en zo'n avontuurtje.

Laten we echter oppassen: Luilekkerland komt alleen maar in de sprookjeswereld voor. Ieder die een tijdje in een vreemd land verblijft, zal dat beamen en hij zal de landgenoten, die zo graag zijn voorbeeld willen volgen, wellicht het oud-Nederlandse spreekwoord voorhouden: Bezint eer gij begint.

Daarmee wil niet gezegd zijn dat men het emigreren beter uit het hoofd kan zetten, maar wèl dat die gewichtige stap alleen verantwoord is, wanneer men zo nauwkeurig mogelijk weet wat er in het nieuwe land te wachten is.

Wie van vrienden brieven uit een vreemd land ontvangt, moet er wel aan denken dat die vrienden meestal slechts hun eigen indrukken weergeven en niet meer. Ook krantenberichten moeten met een critisch oog worden bekeken. Niet altijd geeft een verslaggever de hem verstrekte gegevens op de juiste wijze weer. Bovendien kunnen politieke opvattingen de berichtgeving kleuren.

Bovendien, wanneer Uzelf — eventueel met Uw gezin — wil vertrekken, komt het enkel en alleen aan op Uw persoonlijke geval. Het gaat om Uw vakkennis, om Uw doorzettingsvermogen, om Uw gezondheid, enz. Emigreren betekent dus veelal pionieren, zich letterlijk een nieuw bestaan opbouwen en zich daarbij in het vreemde land veel ontzeggen — men zal veel van wat men in het eigen land als vanzelfsprekend heeft aanvaard moeten ontberen.

In ons land zijn thans de gewestelijke arbeidsbureaux en hun bijkantoren aangewezen om algemene en persoonlijke inlichtingen betreffende de emigratie te verschaffen. Ieder die de grote stap wil wagen, kan daar zijn licht opsteken.

Zeker is dat voor wie van aanpakken weet en niet tegen beginmoeilijkheden opziet, er ongetwijfeld goede mogelijkheden zijn. Toch zit er wat waars in het sprookje over de rijstebrijberg: eerst moet de mens zich door de moeilijkheden heen werken, voor hij wat bereikt. Dat geldt voor hen, die het in een vreemd land zoeken, dat geldt voor de mensen, die hier blijven. Zo was het vroeger, zo is het nu nog.

Maar het zou onzin zijn te beweren dat er in ons land geen kansen meer zijn. Voor wie de handen uit de mouwen wil steken — wie door zijn eigen rijstebrijberg durft heen eten — heeft ook ons land plaats.

Waarmee we maar zeggen willen dat men, alvorens het nieuwe te beginnen, ernstig moet bedenken, wat men als levenswaarden en kansen achter zich gaat laten en moet overwegen of dit zal opwegen tegen het onbekende wat lokt.

H.H. HENGELAARS,

Bij voldoende animo zal er worden overgegaan tot oprichting van een hengelaarsclub.

Zij, die zich hiervoor willen opgeven, kunnen dit uiterlijk Maandag 10 Sept. a.s. doen bij de heer L. Hoornweg, in de cantine op het voetbalveld of aan zijn huisadres Streefkerkstraat.

Niet dringen s.v.p.

VERENIGINGSMEDEDELINGEN

Secr.: M. P. v. d. Borden, Groen v. Prinstererstraat 51b, Rotterdam

JEUGD-CONTACTAVOND

Onze jeugdige vrienden, werkzaam bij de R.D.M. en N.W., lid of geen lid van W.E.K., nodigen wij hiermede uit tot een bezoek aan onze eerste contactavond in het komende seizoen.

Deze bijeenkomst zal worden gehouden op **Zaterdag 22 September a.s.** in Ons Huis. Aanvang half acht.

Toegangskaarten zijn van 1 September af gratis verkrijgbaar bij de leermeesters en bij het hoofdbestuur.

Het programma zal worden verzorgd door :

DE TONEELGROEP
met enkele schetsen en declamaties

DE HEER BOONE
die over een belangrijk onderwerp een korte causerie zal houden

WILLY ALBERT
die zijn vrolijke goocheltoeren zal vertonen

DE TWEE PICO'S
die met hun accordeons de stemming er in zullen houden

HET AMUSEMENTSORKEST
dat met een nieuw repertoire voor de nodige afwisseling zal zorgen

Het Bestuur

BERRY KIEVITS en GERARD WALDEN brengen Dinsdag 16 en 23 October in Courzand en Woensdag 17 en 24 October in Odeon de nieuwe muzikale show en revue

D.D.D.D.D.

Dat doet de deur dicht

Een nieuwe daverende non-stop lachparade waaraan medewerken :

Berry Kievits en Gerard Walden,

Harry Boda, Jo Penning,

Leny van Lettow, Rita Spencer,

Vocaal trio „Drie in Harmonie",

Charly „Musical Act",

Martin Erich en zijn versterkt show- en revue-orkest

De data voor het afhalen van de toegangskaarten à *f* 0,50 zullen wij in ons volgende maandblad bekend maken.

W.E.K.-PROGRAMMA SEPTEMBER-DECEMBER 1951

Jeugd-Contactavond	Ons Huis	22 September
Revue „Dat doet de deur dicht"	Courzand	16 October
	Courzand	23 October
	Odeon	17 October
	Odeon	24 October
Russische volkskunst (zang en dans) en Lestikoff's mysterieuze cabaretrevue	Courzand	10 November
	Odeon	15 November
Bijeenkomst voor gepensionneerden	Courzand	17 November
Kinder St Nicolaasfeest	Courzand	1 December
	Musis Sacrum	3 December
Dansavond	Courzand	1 December
	Blauwe Zaal	8 December
Toneelgroep W.E.K.	Courzand	22 December
	Schouwburg	26 December ('s morgens)

REIZEN

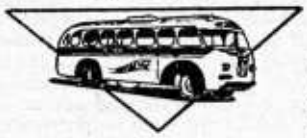

Aan allen die deelnemen aan excursies of reizen

Vaak gebeurt het (vooral bij excursies of middagtrips) dat personen, die zich voor deelneming opgaven, één dag of zelfs op de morgen vóór de reis bij ons komen met de mededeling dat zij tot hun spijt niet mee kunnen gaan. Nu doet zich daarbij altijd het eigenaardige feit voor dat deze mensen meestal nog niet hebben betaald en daar zit juist de kneep.

Als wij iets op touw willen zetten gaan we eerst informeren wat de prijs is, daarna stellen wij de prijs vast en in de meeste gevallen maken we dan 5 of 6 weken van tevoren onze plannen bekend. Daarna komen de opgaven van de deelnemers binnen en aan de hand daarvan bepalen wij hoeveel bussen wij nodig hebben. De prijs stellen wij zo laag als het maar kan, teneinde het aantal deelnemers zo groot mogelijk te doen zijn. Als nu enkele deelnemers zich terugtrekken (zieken natuurlijk uitgesloten) dan maken die het ons onnodig moeilijk en wij kunnen niet geloven dat dit hun bedoeling is.

Eerder geloven wij dat het de meesten niet bekend is hoeveel werk er aan het voorbereiden van een reis vooraf gaat.

De bedoeling van dit stukje is om dit euvel nog eens aan de kaak te stellen. Dus als U zich voor deelneming opgeeft dan rekenen wij er ook op dat dit serieus gebeurd is, zodat wij daarop verder kunnen handelen en alles voor U zo goed mogelijk kunnen voorbereiden.

Aan de Leden

Op Vrijdag 19 October a.s. hopen wij onze jaarvergadering te houden. Wij vermelden dit vroeg opdat een ieder deze datum vrij kan houden. Verdere bekendmakingen doen wij in de volgende wekker.

Bestuur Reisclub

Dagreis naar Bergen en Schoorl

Het vertrek voor deze bustocht op Woensdag 18 Juli j.l. was bepaald op 8 uur. Het bleek dat dit voor deze langetrip wel wat laat was. Daar er bovendien een bus defect bleek te zijn, die door een andere vervangen moest worden, werd het half negen voor we pas vertrokken. Er was blijkbaar geen tijd geweest om de vervangende bus aan te vegen, want hij was verre van schoon. De stemming was echter best en vol goede moed vertrokken we van

de Rochussenstraat en ging de tocht langs Gouda en Utrecht naar de mooie omstreken van het Gooi. Door de plaatsen De Bilt, Bilthoven en Soestdijk reden we naar Hilversum, waar we nog even een omweg moesten maken, omdat een paar deelnemers dringend ergens bij kennissen een bezoek moesten afleggen. Dit oponthoud was erg aangenaam, natuurlijk alleen voor de betrokken personen.

Even buiten Hilversum werd in een uitspanning koffie gedronken en kwamen de uitstekend belegde broodjes voor de dag. Zo'n bustocht geeft altijd weer hongerige mensen, ondanks dat het weer ons een beetje in de steek liet. Van het oponthoud werd gebruik gemaakt om een aantal foto's te maken. Toen ging het weer verder langs Muiden en Naarden naar Amsterdam en daar met de pont het IJ over. Dit trekt ons Rotterdammers toch altijd weer, dat drukke gedoe van de schepen op de rivier.

Langs Zaandam trokken we onder vrolijk gezang naar Alkmaar, waar een uitspanning opgezocht werd om ons een beetje te verfrissen. Het bleek echter geen goede keus geweest te zijn, want in een bij de zaak behorende zaal werd juist een examen afgenomen, zodat verzocht werd om niet te luidruchtig te zijn. Dit laatste werd ons echter pas medegedeeld toen de consumpties besteld en betaald waren. Van de gérant was het natuurlijk handig bekeken, maar voor ons was het minder aangenaam. We zochten de bussen weer op en verder ging de reis op ons einddoel Bergen en Schoorl af.

Om ongeveer 3 uur waren we op de plaats van bestemming, de uitspanning „De Roode Leeuw". Een ieder kon zijn eigen weg gaan. Daar werd druk gebruik van gemaakt. Er werden mooie wandelingen gemaakt in de prachtige omgeving. Er moest heel wat geklommen worden tegen de duinen op; er af ging heel wat vlugger. Enkelen waren sneller beneden dan ze gedacht hadden. Deze afdalingen brachten de nodige hilariteit. Nadat we van de mooie panorama's genoten hadden was het weer tijd om in te stappen voor de terugreis. Om half vijf werd de terugtocht aanvaard en vrolijk zingend trok het gezelschap op Noordwijk aan om daar te dineren. Dit diner werd ons opgediend in het Hotel „Hof van Holland". Het smaakte allen prima, ondanks dat de omgeving velen wel wat te chique voorkwam. Muziek was er niet bij, maar daar zorgden we zelf wel voor toen we de bussen weer instapten om de laatste etappe af te leggen. Er was even een verschil van mening over de te volgen route, maar er werd beslist dat we langs de boulevards van Noordwijk en Scheveningen zouden gaan. Dit werd gedaan en om circa 10 uur arriveerden we moe maar voldaan weer in Rotterdam.

Aan de organisatoren van deze tocht onze hartelijke dank. Mocht U in dit verslagje soms enige minder gunstige klanken gehoord hebben, ziet U ze dan niet als aanmerkingen maar als opmerkingen. Misschien kunt U er een volgende keer rekening mee houden. B. P.

(Onderschrift) De geachte inzender maken wij er op attent dat de oorzaak waardoor de bus te laat kwam niet was gelegen in het feit dat er een bus defect was, maar dat er 2 leden waren die niet stonden op de plaats waar ze hadden moeten staan en waar ze verwacht werden, waardoor enig oponthoud ontstond.

Bestuur Reisclub

Tocht door Montferland

Op 12 Juli vertrokken wij met een prachtige wagen van de E.V.A.G. naar Montferland. We waren allen in een goede stemming, want wij hebben het best getroffen, ondanks het niet zo rooskleurige weerbericht.

De reis was van Rotterdam via Gouda in de richting Utrecht. Volop genietende van de landerijen, reden we met een kalm gangetje naar Arnhem, de Grebbeberg op, langs Ouwehand's Dierenpark en vervolgens langs de begraafplaats waar een aantal van onze soldaten uit de jongste oorlog hun rustplaats gevonden hebben en waar langzaam gereden werd. Toen volgde Doorn, waar wij koffie gedronken hebben. Vandaar zijn we naar Elten gereden, alwaar we onder het genot van een kopje koffie ons lunchpakket ledigden. Toen zijn we allen naar boven gelopen, naar het zogenaamde Hoog-Elten, alwaar wij genoten hebben van een prachtig gezicht op Duitsland, een panorama om niet te vergeten, hoe je ook keek, van links naar rechts, het was in één woord schitterend. Van Elten zijn we om ongeveer 2 uur 30 vertrokken en via Zeddam reden we, onder het zingen van vrolijke liedjes en genietende van de mooie omgeving, door laag Keppel met zijn ouderwetse watermolen en kasteel naar Doesburg. Via Ellekom zijn we op de Posbank terechtgekomen, vanwaar wij ook van de schitterende vergezichten genoten. Na wat gebruikt en wat spelletjes gedaan te hebben zijn wij om 4 uur 30 in de richting Arnhem vertrokken, rijdend langs het openluchtmuseum en Burger's dierenpark. Na Scherpenzeel gepasseerd te zijn, landden we te Zeist in het hotel Boschlust, waar wij ons een uitstekend diner goed lieten smaken. Inmiddels was het al acht uur geworden en gingen we het laatste eindje van een genotvolle dag en niet te vergeten reis tegemoet.

Allen betuigen hierbij hun welgemeende dank voor de goede organisatie en verzorging van deze fijne reis. Met groeten aan alle reisgenoten en tot de volgende keer.

Reisgenoot C. K.

KLAVERJASSEN

Op Donderdag 12 Juli kwamen de bankwerkers, ijzerwerkers en electriciens tegen ons spelen, dus moesten voor W.E.K. alle hands aan dek.

De bankwerkers, de ploeg van Jo Bakx, moesten weer het loodje leggen, hetgeen de heer Bakx kennelijk speet, want hij had zeer grote verwachtingen van zijn dertien koppels. De stand werd voor W.E.K. 49137 en voor de bankwerkers 43514, dus 5623 punten winst voor W.E.K. na 26 partijen.

De koppels die met het hoogste aantal punten voor een rokertje in aanmerking kwamen waren J. Arbman-Tilburg Jr (die met veel moeite hun dubbeltje offerden, waartoe mevr. Schrier op de wagen ging), Antheunissen-v. d. Veer, H. Bosch-Polderman en Mac. Bijl-Heesakkers, die niet te veel punten hadden.

W.E.K.—ijzerwerkers (met 10 koppels) 37218—36929, dus 289 winstpunten voor W.E.K. na 20 partijen.

Dat de ploeg van baas L. Witter en Oudejans er voor geknokt heeft, weten we maar al te goed, maar lieten de dames of hartenaas nu de boel in de steek ?

Maar nu de clou: W.E.K. tegen de electriciens of de ploeg van licht en kracht en oprichters van wat eens W.E.K. was. Daar de oprichters nogal aardig vertegenwoordigd waren in de vorm van Dinkelaar, Schrier en Van Os, heeft W.E.K. natuurlijk voor een gezellige wedstrijd gezorgd, die de licht en kracht gasten wonnen met 177 punten.

Stand na 20 partijen : W.E.K. 36044, Electriciens 36221.

Dat de oprichters Dinkelaar en Schrier verloren, zou men niet verwacht hebben, gezien de praats die die heren hadden. Ook was er nog zo'n mannetje Jansen I, die tegen zijn eigen ploeg heel wat verliespuntjes moest slikken, doch praats genoeg had.

Maar nu wachten we op de revanche met al deze heren, daarna spreken we ze wel eens nader.

Dus, kom maar op, heren ! !

Op Donderdag 19 Juli hadden wij de schilders op bezoek met 9 koppels, onder leiding van de ons zo bekende.... B. Soeters.

Na 18 partijen moesten de heren ons een winst laten van 2842 punten, waarvan een oud lid uit de ere-afdeling, de heer Kouwenhoven Sr, wel de meeste punten aan ons liet.

Maar daarom niet getreurd hoor, heren schilders, er komt nog revanche, waarvan naar ik gehoord heb niemand zich terug laat schrikken.

Even moeten wij opmerken dat er nog mensen zijn die net zo goed kunnen tippelen als klaverjassen.

Ons lid de heer Van der Ent liep mee in de „Vierdaagse" en met goed gevolg. Hij zal zo hier en daar wel een blaartje gehad hebben, maar dat mocht niet hinderen. Alleen hopen wij niet dat hij magerder is geworden, want dan raken wij ons „Beertje" kwijt.

Even goed een pracht prestatie. Lang zal hij tippelen ! !

N. S.

ZWEMMEN

Wanneer we dit blad lezen naderen we met rasse schreden de winter. Nog ca een halve maand zwemmen in het buitenbad en dan volgt weer onze wekelijkse duik in een overdekt bassin.

Maar voor we hiertoe overgaan hebben we eerst nog op 25 Augustus en 8 September a.s. diplomazwemmen nr 1 en 2, om 15.00 uur en niet te vergeten op Zaterdag 1 September, om 15.00 uur, de jeugdzwemdag waarop leerlingen van de Christelijke tegen die van de Openbare school om de beker zullen zwemmen. Verder nog, als attractie, gecostumeerd zwemmen voor een ieder die er aan wil deelnemen. Tot slot van deze dag een waterpolowedstrijd W.E.K.—Watervrienden.

Op Zaterdag 21 Juli heeft de jaarlijkse tweekamp W.F.—W.E.K. plaatsgevonden, welke weer door W.E.K. is gewonnen.

De totale uitslag was

	W.F.		W.E.K.
dames	31 punten	dames	41 punten
heren	39 „	heren	39 „

Er is aan beide zijden flink gestreden en zoals blijkt hebben de dames de doorslag gegeven met 10 punten voorsprong. Ook op deze dag heeft de muzikale sfeer niet ontbroken, wat er tenslotte ook, naast de zon en het goede humeur, de gezelligheid aan moet brengen.

Een meer gemoedelijke zwempartij was de 1 km zwemprestatietocht in de Eemhaven op Zaterdag 4 Augustus j.l., waarbij een kleine 80 deelnemers(sters) zich te water begaven. De deelnemers werden per auto naar het startpunt gebracht. Om 16 uur 30, op het fluitsignaal van de heer R. A. Wessels, vertrokken zij onder streng toezicht van de Schiedamsche Reddingsbrigade. Om ca 17 uur 30 werd de laatste op het vlot aan het eindpunt gehesen. Er was niemand uitgevallen en dus kreeg ieder de in het vooruitzicht gestelde medaille. Het bestuur wil niet nalaten dank te zeggen aan de Directie van de R.D.M. en de leden van haar personeel voor hun royale medewerking, eveneens aan de Schiedamsche Reddingsbrigade, aan het Gemeentepersoneel voor de palen en het vlot en niet te vergeten mevr. M. P. de Roode voor het wassen van de mutsen. Allen nogmaals onze hartelijke dank. M. D. R.

Op Zaterdag 11 Augustus zijn in de Rotterdamse Schie de jaarlijkse 2 km zwemwedstrijden gehouden voor dames en heren, georganiseerd door de Rotterdamsche Zwemclub.

In de volksklasse voor dames werd mevr. J. G. Tarmond-Pasman eerste!, in de tijd van 43 min. 11 sec. Dit is 12 sec. beneden de tijd die zij verleden jaar op deze afstand maakte en waarmee zij derde werd geplaatst. Van harte gefeliciteerd, mevr. Tarmond!

In de wedstrijdklasse voor heren werd de heer C. de Bakker vierde in de tijd van 32 min. 1 sec. Bravo Cor, een prachtprestatie.

Op Dinsdag 14 Augustus vertrok C. de Bakker naar Engeland en zal daar in verschillende wedstrijden zijn krachten met Britse tegenstanders meten. Wij wensen hem van deze plaats af succes toe en hopen op goede berichten.

De psychologie bij het zwemmen

De waarde van psychologische factoren in de sport in het algemeen is de laatste jaren duidelijk naar voren gekomen.

Het valt nochtans zeer te betreuren dat er zo weinig mensen zijn die de kunst verstaan om zich deze waarden eigen te maken en die in hun sport weten uit te buiten. Ieder van ons bezit innerlijke vermogens die ons in staat stellen verrichtingen intensiever en effectiever uit te voeren. Maar, zoals reeds gezegd, het is moeilijk deze vermogens bewust te mobiliseren en deze met succes aan te wenden. Dit is slechts weinigen onder ons gegeven. Degenen die werkelijk in staat zijn van deze vermogens gebruik te maken, zijn de topmensen, die ver boven de middelmaat uitsteken; ook in het dagelijkse leven.

Om deze vermogens waar te nemen en toe te passen, wordt zeer veel kennis en inzicht en bovenal veel geduld vereist. Want het is nu eenmaal niet mogelijk deze in korte tijd eigen te maken, men moet daar als het ware langzaam in groeien. Toch bezitten wij deze vermogens, ze zijn zelfs zo voor het grijpen. Ja, wij gebruiken ze in het dagelijkse leven, onbewust, zonder het te merken, we gebruiken ze instinctmatig.

Omdat ze door het dagelijkse leven gevlochten zijn is het zo moeilijk de draad te pakken te krijgen en daarom gaan wij er langs heen.

De mate waarin een mens die vermogens bezit en in staat is ze te gebruiken, hangt geheel samen met het individu. De mens is in meerdere of mindere mate emotioneel, temperamentvol en degene die emotioneel is, is het beste in staat zijn innerlijke vermogens snel in actie te brengen. De emotionele, de levendige, de bruisende, ook wel genoemd het vaatje buskruit, wat niet altijd driftig genoemd mag worden, het individu met de levendige geest, is het beste in staat op een bepaald moment, o.v. juist voor een wedstrijd, zijn innerlijke vermogens bijeen te garen, te mobiliseren en te concentreren tot één bonk energie, welke dan zijn uitlaat vindt in de race. Daarentegen is het nuchtere, zakelijke, moeilijk uit de plooi te brengen type moeilijk en pas na langere tijd in staat zich voor een wedstrijd te mobiliseren en komt deze er bij een 2 km wedstrijd pas bij de 1000 m „in" alvorens het goed gaat. Ook in het dagelijkse leven heeft dit type het moeilijker.

Als men naast de zwemtechniek en training ook innerlijke vermogens gebruikt, dus bij iedere slag gaat denken, gaat aanvoelen hoe de slag tot een zo goed mogelijk geheel te maken, dan kan men pas spreken van een goede training. Men zwemt met de gedachten geconcentreerd en gericht op beweging en stijl, op ademhaling en tempo en meer factoren welke in de praktijk naar voren komen, waardoor in de beweging iets levends wordt geboren. De beweging groeit tot iets persoonlijks, tot iets met een karakter, kortom, de beweging is geen stomme, maar een welbewuste, beheerste beweging die met onze geest harmonieert. Ik beschouw de regelmatige dagelijkse training als de beste. Men moet niet domweg baantjes gaan trekken, maar er iets bij gaan denken, aandacht schenken aan de regelmaat van de arm- en de beenslag en de slag aanvoelen, als 't ware uitbalanceren en zich afvragen hoe lig ik het beste en hoe kan ik het beter.

Inderdaad! Onze armen en benen zijn meer geworden dan uitsluitend uitsteeksels van onze romp. Onze armen en benen zijn ledematen van ons lichaam en dus ook van onze geest.

Iemand die over deze vermogens beschikt en in staat is ze over te brengen op die delen van zijn lichaam die voor de voortstuwing onmisbaar zijn, is tot enorme prestaties in staat.

R. W.

ENGELSE LES

Cursus Technisch Engels

Nu de vacantietijd bijna weer verstreken is, gaan we weer eens praten over de Engelse Cursus.

Evenals vorige jaren begint de cursus weer in October en zal zeven maanden duren, dus tot en met April.

Op de R.D.M. worden de lessen gegeven van 4.30—5.30 uur in hetzelfde leslokaal (OUDE CENTRALE) en wel voor beginners op Maandag 1 October en voor gevorderden op Donderdag 4 October.

Op de N.W. zullen de lessen gegeven worden voor beginners en gevorderden op Maandag 1 October (indien de school beschikbaar is).

We hopen de contributie ad *f* 0,50 per maand te kunnen handhaven; deze zal maandelijks van het loon worden ingehouden.

Het ligt in de bedoeling naast Technisch Engels een gedeelte van de tijd te besteden aan Conversatie Engels.

Voor de a.s. cursus zullen enige nieuwe leerboekjes aangeschaft moeten worden, n.l. een voor Technisch en een voor Conversatie Engels.

Momenteel is nog niet bekend welke boekjes het zullen zijn, maar er zal getracht worden de prijs zo laag mogelijk te houden. De betaling kan weer in termijnen geschieden.

Voor we echter aan de nieuwe cursus beginnen, nodigen we alle deelnemers uit voor een bespreking op Zaterdag 29 September om 11.30 uur in het leslokaal R.D.M.

Aanmelding voor deelneming (ook gevorderden moeten zich opgeven) kan geschieden tot 15 September voor de R.D.M. bij

J. van Dijk; Centr. Mag.
J. v. d. Stoep; Timmerwinkel;

voor de N.W. bij

Ch. Th. Kropmans; Gereedschap Mag.

Het Bestuur

AQUARIUMNIEUWS

Heren leden,

Onze eerstvolgende vergadering zal plaatsvinden op Maandag 17 September a.s. Op deze bijeenkomst zullen enige belangrijke punten besproken worden. Ook zullen we trachten om in deze maand nog een visbeurs te houden; de bestelbriefjes hiervoor zullen op de vergadering worden uitgereikt. Dus aller opkomst is dringend gewenst. Brengt ook Uw overtollige waterplanten mede, er zijn nog zeer veel liefhebbers die deze zo zeer nodige planten missen. U kunt er menigeen een plezier mee doen en ook kunt U ze laten verloten, opdat onze penningmeester er ook nog wat van in de kas kan storten. Denkt eraan vrienden, om tijdig Uw aquarium te laten verzekeren. Het nieuwe verzekeringsjaar begint met September. Ook dient U daarvoor Uw materiaal op te geven en de polis tijdig bij de secretaris af te halen. Onze laatste bijeenkomst werd goed bezocht, waaraan de heer De Jong, die zijn medewerking verleende door te spreken over „de Kweek", het zijne heeft bijgedragen. Wij hebben op deze avond weer het één en ander opgestoken over onze vissen, waarvoor wij van harte onze dank aan de heer De Jong betuigen, die ons zeer aangenaam bezig hield.

HET AQUARIUM EN ZIJN BEWONERS

(Vervolg)

Vele soorten zijn echter door kruising met onze plaatjes bastaards geworden, zoals rode plaatje en de blanke zwaarddragers, waaruit de rode zwaarddrager voortkwam. Kruising van zwarte plaat met blanke zwaarddrager heeft als resultaat: zwarte zwaarddrager. Door met deze soorten verder te kruisen kreeg men een vaste vorm, zodat men nu meestal zwarte zwaarddragers kweekt door paring van rode man met rode vrouw. De zwarte zwaarddrager maakt hierop een uitzondering, zelden n.l. ziet men dat van een zwarte zwaardragerman en een zwarte vrouw jongen worden verkregen. De meeste zwarte zwaarddragervrouwen zijn steriel en dus ongeschikt voor het kweken. Men kweekt dan ook de zwarte zwaarddragers uit zwarte zwaarddragermannen en blanke zwaarddragervrouw. Dikwijls komt het voor dat bij zwaarddragers geslachtsverandering plaats vindt en een zwaarddragervrouw, welke reeds jongen heeft geworpen, plotseling man wordt. Zij is dan zelfs in staat vrouwtjes te bevruchten.

Mollensia velifera (zwarte en blanke hoogvinkarper) moet men nooit in een aquarium houden met andere mollenesiasoorten en Black Mollies. Hierdoor krijgt men kruisingskwaliteiten die de stamvorm niet meer hebben en geheel verbasteren. Enige kleinere soorten zijn de Hethrandia formosa agissiz (dwergtandkarper) en de Gerardonus metalliatus. Beide zijn ca 3 cm lang, terwijl de man van de eerste soort dikwijls niet groter wordt dan 1½ cm.

BIJ EEN ZILVEREN JUBILEUM

Op Maandag 23 Juli j.l. herdacht de heer J. Lindenhof, employé van de afd. boekhouding, de dag dat hij 25 jaar geleden bij de R.D.M. in dienst trad.

In een feestelijk versierd hoekje van de afdeling sprak de heer Van Zonneveld, bij afwezigheid van de heer Stubbé, de jubilaris met enige waarderende woorden toe, hem kenschetsend als een goede werker die zijn taak met toewijding vervult.

Daarna vertelde de heer Stolk wat de heer Van Walsum, die verhinderd was, had willen zeggen. Na eerst aan het onverwachte verscheiden van wijlen collega Janssen te hebben herinnerd, kwam hij tot het jubileum van Lindenhof en zeide dat hoewel een 25-jarig dienstverband bij de R.D.M. al geen bijzonderheid meer is, hij nu toch ook tot de ouderen behoorde, die hij de „kurken" noemde waarop de afdelingen drijven, hieraan toevoegende hem nu voortaan vooral geen kurk te noemen.

Vervolgens ging hij over tot het overhandigen van het cadeau, t.w. een bim-bam-klok alsmede een groot getekend Keuringsbriefje met toepasselijke redactie.

Lindenhof bedankte voor cadeaux en prettige samenwerking in de afgesloten 25 jaar ondervonden en sprak de wens uit dat dit bestendigd zal blijven.

Tot slot van deze gezellige bijeenkomst werden tractaties namens de jubilaris rondgediend. G.

Dankbetuigingen

De heer H. Admiraal, die wegens een beenbreuk moest worden geöpereerd, dankt langs deze weg hen, die hem tijdens zijn verblijf in het ziekenhuis hebben verrast met heerlijk fruit.

Mede namens mijn echtgenote betuig ik van harte mijn dank aan het bestuur van W.E.K. voor de betoonde belangstelling tijdens mijn ziekte. A. J. Roijers

---

AFSCHEID

Op 28 Juli ging de heer

W. van Dijk,

werkzaam geweest zijnde in de afd. Transport, geboren 1 November 1886 en wonende Zegenstraat 19b te Rotterdam-Z., met pensioen. Hij was van 16 Maart 1913 af in dienst van de R.D.M.

Op 25 Augustus 1951 nam de heer

C. Egberts,

schilder van beroep, geboren 22 Augustus 1886 en wonende Corverstraat 46 te Rotterdam-W., met pensioen afscheid van de R.D.M., waar hij van 18 Augustus 1938 af werkzaam was.

Op 4 Augustus 1951 verliet de heer

J. J. Leening,

werkzaam geweest zijnde in de gieterij, geboren 7 October 1885 en wonende Bisonstraat 6 te Rotterdam-Z., met pensioen de R.D.M., alwaar hij van 26 Juni 1916 af werkzaam was.

IN MEMORIAM

Op 1 Augustus 1951 overleed de heer

J. H. Kaasjager,

geboren 11 April 1874 en gewoond hebbende Heyplaatstraat 54 te Rotterdam-Z. Van 3 Maart 1902 tot 9 Juli 1938 was hij werkzaam als schilder bij de R.D.M. en genoot sindsdien van zijn pensioen.

Op 7 Augustus 1951 overleed na een langdurige ziekte, de heer

C. G. van Bavel,

geboren 21 Februari 1888 en gewoond hebbende Wolvepad 27 te Rotterdam. Van 16 December 1929 af was hij als portier en later als archiefbediende in dienst van de R.D.M.

Dat zij rusten in vrede